

μπατέρα / τοῦ αὐτοῦ Τζαμπατάκην ὃπου ἔμεινα τοῦ μισέρο 'Αντώνην νὰ τὸν ἐκάμη / καλὸς εἰς τὰ σαράντα πέντε ρεάλια ἔως δέκα πέντε ἡμέρες τὰ ὅποι / α εἶναι ἐκεῖνα ὃπου θὲ νὰ δώσην ὁ υἱός του ὁ Τζανμπατάκης. "Οθεν ὁ αὖ / τὸς μισέρο 'Αντώνιος ἐγύρεψε τὰ σαράντα πέντε ρεάλια ἀπὸ τὸν ἀφέν / την Τζαμπατάκην ὁ δὲ ἀφέντη Τζανμπατάκης ἀρνᾶται καὶ λέγειν πῶς δὲν τούδωσεν τίποτις μήτε χρωστεῖ του καὶ εἰς τοῦτον ἐκουντρεστάρασιν πολλὲς / βολές. "Οθεν μὴν κονφάροντας ἀνάμεσόν τος ἑθελήσασιν καὶ οἱ δύον τος / μὲ μία γνώμην καὶ ἐψήφισαν καὶ ἔβαλαν αἴρεται κριταὶ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθε / σιν μὲ κοπρομέσον ὃπου τὸς ἐκάμασιν ἥγουν τὸν ἀφέντην Γοζεφὴν / Κορονέλον βαλμένος ἀπὸ τὸν ἀφέντην Μπαρόντζην καὶ τὸν ἀφέντην / Χρουρσῆν Φρανγγόπουλο βαλμένος ἀπὲ τὸν Γρίσπον στοὺς ὅποιους ἀλ / μπίτρους δημπρὸς ἐστάθησαν τὰ αὐτὰ δύο μέρην καὶ ἐμίλησαν τὰ δικαι / ολογήματά τος καὶ πᾶσαν τος ζήτησιν καὶ ἀρανγγιόνες ὃπουγε νὰ μιλήσην / πᾶσα εἰς τος. "Οθεν ἡ ἀφεντίαν τος γροικώντας τῶν ἀφοτέρων τὲς ζήτησες / καὶ πᾶσαν τος δικαιώματα ἀποφασίζουν καὶ οἱ δύο μὲ μία γνώμην ὅτιν ὁ μισέρο 'Αντώνιος νὰ πάρη ἐνα ὄρκον ἀν τǎδωσεν τὰ σαράντα πέντε ρεάλια / διὰ ἐνα κοντέντον καὶ παίρνοντάς τονε πῶς τǎδωκε νὰ εἶναι κρατημένος / ὁ ἀνωθεν ἀφέντης Τζαμπατάκης νὰ τοῦ τὰ δίνην καὶ νὰ τοῦ τὰ πληρώνην γω / ρὶς καμμιᾶς λογῆς ἐναντιότητα κατὰ τὴ μαρτυρία τοῦ πατέρων του καὶ ἀλλες ἀπόδει / ξες ὅπου ἐπροβάρησεν. Οὕτως ἐγροίκησεν ἡ ἀφεντίαν τος καὶ οὕτως ἀποφάσι / σαν καὶ ὅποιος ἥθελε ἔβγην ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πέφτην εἰς τὴν κον/τάνα ποὺ περιέχειν τὸ κοπρομέσον τος καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασίν τος νὰ ἔγη / τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἀπογράφοντας κάτωθεν ἴδιοχείρως τος οἱ ρηθέν/-τες ἀρχοντες οἱ κριταὶ καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξτης.

/ —Χρουσῆς Φραγγόπουλος— —

διὰ τὸ πέ / τιν ποὺ λέγει / πῶς τοῦ κρατεῖν*

43

Λιατησία

φ. 29v

/ Εἰς δόξαν τοῦ [αἰωνίου] Θεοῦ ἥμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου.. / / —'Επειδὴ καὶ νὰ ἐβάλθην ... [...] ὁ ἀφέντης Χρουσάκης Κάστρης καὶ [.....] / Κορονέλος διὰ ἀλμπίτροι / καὶ κριταὶ κατὰ / τὸ κοπρομέ / σον ὃποι / τὸς ἐκάμα / σιν / νὰ δοῦσιν τὴ ντεφερέντζια [.....] / κάμουσιν ὁ ἀφέντη ιερομόναχος κύρο Γαβριὴλ Π[ολυ]-

* Κάτω ἀριστερὰ διὰ τῆς αὐτῆς γραφῆς:

κρέτης [ἐπί] / τροπος τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Μέγα Φωτοδότην καὶ ὁ κύρος Ἰωάννης Κατινᾶς α[....] / εἰς τὸ νερόμυλον ὃποὺ ἔκτισεν ὁ ρηθεὶς Κατινᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦ μ[ονα] / στηριοῦ. "Οθεν ἡ ἀφεντίκην τος γροικώντας τῶν ἀφοτέρων τὰ δικαιολογή[γή] / ματα καὶ πᾶσαν τος ζήτησιν ἀποφασίζουν καὶ λέσιν ὅτιν ὁ Κατινᾶς[ς] / νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φερμάρην τὸν αὐτὸν νερόμυλον μὲ ἀφούκλα[...] / στὶν καὶ μὲ πᾶσαν ἄλλον ὃποὺ νὰ κάνην χρεία τοῦ μύλου νὰ ἀλέθην / μπαίνοντας εἰς τὰ ἀλεύρια νὰ εἶναι κρατημένον τὸ μοναστῆριν ἵ π[...]ρι ὁ προεστὼς ποὺ θέλει εἶσται τοῦ μοναστηριοῦ νὰ δίνην τοῦ Κατινᾶ δέκα / ρεάλια καὶ δίνοντάς του τα νὰ τὸν ἐτρώσην μαζίν τὸν μύλον ὁ Κατινᾶς[ς] / καὶ τὸ μοναστῆριν εἰς δὲ καὶ δὲν τοῦ τὰ δώσουν νὰ τὸν ἐτρώγην ὁ Κατινᾶς / ἔως οὖν νὰ βγάλῃ τὰ δέκα ρεάλια καὶ βγάνοντάς τα νὰ τὸν ἔχουν πάντα / μαζίν μὲ τὸ μοναστῆριν. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφου ἡ ἀφεντίκην τος / ὑπὸ γειρός τος κάτωθεν καὶ ἔτζι λαβαίνοντας τὰ δέκα ρεάλια ἀπὸ κεῖν καὶ κεῖν / <δ>, τι ὄξοδο γένειν στὸ μύλον νὰ εἶναι ἀνάμεσόν τος.

/ —Χρουσῆς Κάστρης ἄλπιτρος— —

/ —Γιοζέφης Κορονέλλος ἄλπιτρος—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

44

Kouventouβεονία

φ. 30^r

/ [+Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαγίου 30/ τὴν σήμερον ἐπέ / σασιν εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ὁ εὐλαβέστατος ἀφέντης / παπα κύρος Γεώργιος Ἀμάης σακελλάριος Ναξίας καὶ κύρος Δημήτρης Λευ / τέρη Παλιοῦ καὶ δίδειν ὁ ρηθεὶς ἀφέντης σακελλάριος τοῦ αὐτοῦ κύρος Δημήτρην / τὸ ἀμπέλι ὃπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀγίας "Αννας στὰ Καλαμούρια / [...] σύνυμπλι- / [...] Κωσταντῆ / [Σ]παθάρου / τὸ δόποι / ο τοῦ τὸ δίδειν μὲ τὶς κάτωθεν κοντε- τζιόνες ἥγου προμετάρειν ὁ αὐτὸς κοπι / κατῆς ὅτιν τὸ παλιὸ ἀνυπέλι ὃποὺ ἔχειν μέσα νὰ τὸ κυβερνήσην καὶ νὰ τὸ κά / ματέψην νὰ τὸ καλλιεργήσην νὰ τὸ κατα- βολέψην καὶ νὰ τὸ φυτέψην καὶ ὅπου ἀ / λλοῦ ἔχειν τόπον διὰ φύτεμα νὰ βρεθῆν εἰς διορία χρόνου τρεῖς ἄλλο φυτε / μένον καὶ μπιταρισμένον καὶ τελειώνοντας τὸν ὅλον ἀμπέλιν νὰ τὸ κρατῆν / πάντα ἀπαντριμένον καὶ τραφοκοπημένον γειμῶν καὶ καλοκαίριν καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾶ καὶ νὰ τὸ δουλεύην σὲ ὅλους του τὶς καμάτους στὴν νῶραν του. Ἀκόμη / καὶ τὴ ληνὸν ὃπου εὑρίσκεται μέσα στὸ αὐτὸν πρόμα νὰ εἶναι